

Sygn. akt II KK 39/17

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądaj

w sprawie **A. L.**,
skazanego z art. 230 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 15 marca 2017r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego
w W. z dnia 1 września 2016r., sygn. akt IX Ka .../16, utrzymującego w mocy wyrok
Sądu Rejonowego w W. z dnia 16 grudnia 2015r., sygn. akt IV K .../09,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł :

**wstrzymać wykonanie wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia
1 września 2016r., sygn. akt IX Ka .../16, utrzymującego w mocy
wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 16 grudnia 2015r., sygn.
akt IV K .../09.**

UZASADNIENIE

Obrońca A. L. we wniesionej kasacji złożył wniosek o wstrzymanie wykonania powyższego prawomocnego wyroku, którym wymierzono skazanemu karę 4 lat pozbawienia wolności. W uzasadnieniu tego wniosku obrońca powołał się na wagę i charakter podniesionych zarzutów, dających podstawę do prognozy o uwzględnieniu kasacji, a także na aktualny stan zdrowia skazanego, uniemożliwiający odbywanie kary w warunkach zakładu karnego.

Kasację na korzyść A. L. wniosł również prokurator Prokuratury Regionalnej w W., który w pisemnej odpowiedzi na kasację obrońcy poparł wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku.

W obu kasacjach podniesiono zarzuty rażącego naruszenia prawa procesowego przez Sąd odwoławczy, kwestionując przede wszystkim rzetelność instancyjnej kontroli, w tym ogólnikowe i powierzchowne odniesienie się do argumentacji podniesionej w rozpoznanych apelacjach.

Obszerność i stopień złożoności zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz wyprowadzonych na jego podstawie wniosków Sądów obu instancji, niewątpliwie wymagają wnikliwej analizy i oceny, możliwych jedynie po przeprowadzeniu rozprawy kasacyjnej. Rzecz jasna, w ramach rozpoznawania wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia możliwe jest jedynie wyrażenie wstępnych ocen co do zasadności podniesionych w kasacjach zarzutów, w żadnym stopniu nie przesądzających ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy.

Niemniej jednak, znamieny jest już sam fakt, że przeciwne strony procesowe zajęły takie samo stanowisko co do potrzeby wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacjami wyroku w odniesieniu do A. L. Sąd Najwyższy stanowisko to podzielił. Wstępna analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku w porównaniu z argumentacją apelacyjną oraz kasacyjną uzasadnia przyjęcie, że nie wszystkie wątki zawarte w zwykłych środkach odwoławczych znalazły pełne odzwierciedlenie w przedstawionych rozważaniach Sądu Okręgowego. O stopniu rzetelności kontroli instancyjnej, a w szczególności o tym czy wystąpiło w sprawie rażące naruszenie jej standardów przesądzi ostateczne rozstrzygnięcie sprawy po jej kasacyjnym rozpoznaniu. Na obecnym etapie postępowania wziąć należy także pod uwagę indywidualną sytuację skazanego, który nie tylko cierpi na wiele poważnych schorzeń, ale także znajduje się w trakcie diagnozowania i leczenia onkologicznego, co potwierdza opinia biegłego onkologa z dnia 17 stycznia 2017r. (k.1072-1074).

W tym stanie sprawy Sąd Najwyższy uznał, że wystąpiły w odniesieniu do A. L. podstawy do wstrzymania wobec niego wykonania zaskarżonego kasacjami wyroku na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. Stwierdzić jednocześnie należy, że

przebieg dotychczasowego postępowania nie dawał podstaw do stosowania wobec skazanego środków przewidzianych w art. 532 § 2 k.p.k.

Implikacją powyższej argumentacji było orzeczenie wyrażone w części dyspozytywnej postanowienia.

kc